

Behandling stille Ændringsforslag om, at Lovforslaget affattes saaledes. Da maatte man jo rigtignok vente med de Ændringer, der skulle stilles, indtil Lovforslaget havde faaet denne Form. — Der er imidlertid een Henseende, hvori jeg skal yde de ærede Forslagsstillere min fulde Anerkjendelse, og det er med Hensyn til Grundlaget. Alle de tidligere Forslag til en Revision af Hærløven have hvilet paa et nyt Grundlag. Efter min Mening, saaledes som jeg opfatter det, har den Forsvarsplan, hvori Kjøbenhavns Befæstning indgaar, været Grundlaget for alle andre Hærløven. Den foreliggende er den første, hvor dette ikke er Tilfældet, og jeg tror, det er urigtigt, naar man siger, at Hærløven er aldeles uafhængig af Befæstningsplanen. Efter min Mening indgaa saavel Hærløven som Befæstningsplanen i den samlede Forsvarsplan, og de høre paa en vis Maade sammen. Man kan ikke sige, at de staa i nogen umiddelbar Forbindelse, men de staa i en middelbar Forbindelse med hinanden, mere eller mindre' er den ene foregriben af den anden. Jeg betragter imidlertid Sagen paa den Maade, at det, som her er forelagt, kommer til at hvile paa det samme Grundlag som den nugældende Hærløve, og jeg anser det for at hvile paa et rigtigt, sundt og naturligt Grundlag, den Forsvarsplan, som er den eneste naturlige for vort Fædreland. I den Henseende anser jeg dette for et stort Fremskridt, og kan ikke varmt nok yde de ærede Forslagsstillere min Anerkjendelse, og jeg gjør det med saameget mere Varme, som jeg iøvrigt maa stille mig mindre venligt overfor deres Lovforslag, ikke paa Grund af Realiteten, men af Hensyn dels til Betimeligheden og dels af andre Hensyn, i Særdeleshed den Maade, hvorpaa denne Sag er kommen frem. Jeg kunde derfor meget ønske, at dette Udkast i sine Hovedtræk maatte blive lagt til Grund ved Hærløvens endelige Gjennemsyn, jeg siger endelige Gjennemsyn, fordi jeg ikke ønsker, at den skal finde Sted strax, da det efter min Mening vilde være forhastet. (En Stemme: Hør!). Ja, forhastet. Sagen har ganske vist været overmaade længe, men paa den anden Side kan det dog ikke negtes, at det, som nu begynder, er, hvad man kalder Hovedforhandlingerne. Man slaar en Streg over alle de øvrige og begynder ligesom forfra, og i den Henseende tror jeg ikke, det kommer an paa, om Hærløven bliver gennemset nogle Maanedes før eller senere. Jeg tror ikke, det er rigtigt at forhaste sig med et Arbejde af saa stor og indviklet Bestaendighed, og naar jeg siger forhaste sig, tror jeg, at det ærede Medlem fra Bornholm (Kosob) forstaar min Mening. (Kosob: Nei!). Ja, saa vil det blive vanskeligt for mig at forklare det ærede Medlem det nærmere, naar han ikke har god Billie. Jeg tror dog, at det ærede Medlem veed, at dette Forslag, som jo er meget indviklet, er kommet til os for et

Par Dage siden, overraskende for de Allerkleste, og at det er med en nok saa god Billie vanskeligt at trænge tilbunds i det i en kort Tid, vanskeligt for os og vanskeligere for Befolkningen, som dog skal kunne følge vore Forhandlinger. Jeg kan iøvrigt ogsaa i den Henseende henvise til den Dagsorden, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne selv var Ordfører for, og som blev forkastet her den 26de Juni, men som ogsaa jeg stemte for, og det er en af Grundene til, at jeg nu ikke saa vel kan stemme for dette Forslag. Der staar vel ikke det Samme, det indbrømmer jeg ganske vist, men der staar, at man anser det for konstitutionelt urigtigt at henslyde Hovedbehandlingen af en saa vigtig Sag til et Fællesudvalg. Nu kan man ganske vist med en vis Berettigelse formelt sige, at dette ikke er Fællesudvalgets Indstilling, men det er ogsaa kun formelt; thi i Virkeligheden tror jeg dog, at man ogsaa kunde sige, at dette Forslag dog er et uagte Barn af Fællesudvalget. Dette Forslag er fremkommet fra Medlemmer i Fællesudvalget paa et saadant Tidspunkt, at man saae, at man ikke ved at følge den sædvanlige Vej, den sædvanlige Forretningsgang, kunde faae Noget frem. Der staar endvidere i samme Dagsorden, at man finder det rigtigst, at Befolkningen adspørges, forinden denne Sag under de forhaandnende Omstændigheder endelig afgjøres paa det foreliggende Grundlag. Jeg skal ogsaa indbrømme den ærede Ordfører, at det ikke er ganske det Samme; thi naar der staar, at Befolkningen skal adspørges, menes der, at det skal ske gennem en Dødsning, fordi det foreliggende Grundlag dengang var et andet end det nuværende, men paa den anden Side kommer jeg tilbage til, hvad jeg foreløbig maatte bemærke ligeoverfor det ærede Medlem fra Bornholm, (Kosob), der afbrød mig, nemlig at Befolkningen maa følge med. Naar der i Grundloven staar, at Forhandlingerne i denne Sal søres offentlig, er aabenbart Meningen dermed, at Befolkningen selv skal kunne følge vore Forhandlinger og kunne følge dem saaledes, at den virkelig er med. Man behøver ikke at læse meget i Bladene i disse Dage for at se, at det er umuligt for den. Det er derved, at Lovene faae deres første Fasthed, deres sikreste Grundvold, at de isorveien, inden de blive vedtagne, ere klart erkjendte af selve Befolkningen. Jeg føler mig overbevist om, at dersom man ikke giver Befolkningen Leilighed til at følge anderledes med, end det er muligt ved en saadan Fastværks-Behandling, som denne Sag skal underkastes, vil man før eller senere komme til at fortryde det. Af Hensyn dertil kunde jeg — uagtet jeg, som sagt, yder Udkastets Hovedpunkter min Anerkjendelse og Billigelse — dog meget ønske, at man, idet man fastholdt dette Grundlag, vilde slutte denne Behandling med en Dagsorden, eller paa en lignende Maade kom bort derfra foreløbig, for siden at